

"Cum historia pro securitate!"

**SZEMERE BERTALAN
MAGYAR RENDVÉDELEM-TÖRTÉNETI
TUDOMÁNYOS TÁRSASÁG**

☒ : H-1037 Budapest, Haránt utca 12.

☎ : (+36/06-1) 250-6199 ; @ : paradi.jozsef@gmail.com

Web: <http://www.szbmrtt.atw.hu>

A körlevelek megtalálhatók a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság honlapján

Tárgy: *Folyóiratszám ismertetés*

**KÖRLEVÉL
(2020-430)**

Tisztelt Tagtársaim kedves Szimpatizánsok!

Ezúton tájékoztatlak Benneteket arról, hogy a *Honvédségi Szemle*, CXLVIII.évf. (2020) 6. száma kiadásra került.

A folyóirat a megszokott méretben, alakkal, rovatokkal és formai jegyekkel jelent meg. A 7 rovatban 10 tanulmány kapott helyet 11 szerző tollából. Emellett — a lap hagyományainak megfelelően a Szemle rovatban katonai és haditechnikai hírek, nemzetközi katonai szemle, illetve recenziók is publikálásra kerültek.

A 10 tanulmány közül 2 írásmű történelmi tartalmú. SZALAI József (örnagy, a Nemzeti Közszolgálati Egyetem Hadtudományi Doktori Iskolájának Ph.D. hallgatója) és HORVÁTH Tibor (alezredes, Ph.D., a Nemzeti Közszolgálati Egyetem Hadtudományi és Honvédtisztképző Kar Hadászati Tanszékének docense, a Magyar Tudományos Akadémia köztestületi tagja) szerzőpáros a Logisztika rovatban „*A robbanó szerkezetek felderítésének története (700-1950) I.*” címmel publikálta írását 14 oldal terjedelemmel. SZAKÁLY Sándor (történész, DSc., egyetemi tanár, a VERITAS Történetkutató Intézet és Levéltár főigazgatója, a Magyar Tudományos Akadémia köztestületi tagja, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság elnökségi tagja, a rendvédelem-történet magistere) a Hadtörténelem rovatban „*A Magyar Királyi Honvéd Ludovka Akadémia II. Főcsoport, majd jogutód intézményeinek parancsnokai (1931-1945).*” címmel közölte alkotását 6 oldal terjedelemmel.

A HORVÁTH-SZALAI szerzőpáros 52 jegyzetében 31 szakirodalomra — köztük 20 idegen nyelvűre — hivatkozott. A cikket nyilvánvalóan a témában korábban mások által publikáltak felhasználásával hozták létre. Levél- és irattári forrásokra történő hivatkozás a jegyzetek között nem szerepel. Sajátságos a cikk látásmódja, mivel a feldolgozásban magyar vonatkozás nem kapott helyet. Ezen írás a földkerekség bármely országában bármely nyelven megjelenhetett volna, mivel magyar nemzeti vonatkozása nincsen, pedig a témának minden bizonnyal vannak magyar aspektusai is. A forrás-és irodalomjegyzéknek — melyet a folyóiratban „felhasznált irodalom” címmel szerepeltetnek — része a 8 fős szerzői közösség által létrehozott „*70 év életveszély árnyékában. A magyar tűzserész és aknakutató alakulat története 1945-2015.*” című mű.

A cikk a vizsgált témakört ugyan új kutatási eredményekkel nem gazdagította, azonban olvasmányosan összegyűjtötte a vonatkozó nemzetközi szakirodalom lényegét.

A SZAKÁLY Sándor által készített írásmű más jellegű. A szerző 17 jegyzetében 9 feldolgozásra — köztük 2 általa készített műre, 1 önálló kötetre és 1 tanulmányra — valamint 1 jogszabályra hivatkozott. A tanulmányban foglaltak nyilvánvalóan a szerző kutatómunkájának az eredményeit tükrözik. E vizsgált témakör egyértelműen nemzeti

jellegű, a magyar véderő történetének a részét képezi. A szerző a korabeli magyar katonai tisztképző intézmények parancsnoki tisztségeit betöltő 6 magyar katonatiszt életét mutatja be írásművében, melynek az első részében a korabeli katonatisztek képzési struktúráját is ismerteti, annak szellemi aspektusát sem elhanyagolva. A cikk — ami az objektív történelemszemlélet talaján álló írásmű — tanulmányozása nyomán pozitív kép rajzolódhat ki az olvasóban a korabeli tisztikar képzése és életútja, valamint a tisztképzés rendszerét illetően. Figyelemre méltó az írás jegyzetapparátusa, amely — amellett, hogy a vizsgált témakör mérvadó irodalmát tartalmazza — a szakterület jobb megértését elősegítő számos hasznos információt is közöl.

A magyar nemzeti rendvédelmünk története iránt érdeklődők figyelmébe is ajánlom SZAKÁLY Sándor írását, mivel a korabeli magyar rendvédelmi testületek közül a Magyar Királyi Csendőrség, a Magyar Királyi Folyamőrség, a Magyar Királyi Vámőrség, majd e két utóbbi testület utódszervezetei tisztjeinek a képzése is a katonatiszt-képző intézményekben folyt nem elhallgatva azt, hogy a Magyar Királyi Testőrség, a Magyar Királyi Koronaőrség és a Magyar Királyi Képviselőházi Őrség esetében is ez volt a helyzet.

A folyóirat hátsó borítójának belső oldalán található tájékoztatóban többek között az is szerepel, hogy „Csak kattintson a honvedsegiszemle.hu vagy a hungariandefencereview.com linkre és máris olvashatja a legújabb számaink írásait, sőt akár aktuális számaink teljes tartalmát”.

A magyar rendvédelem-történet művelése érdekében kifejtett tevékenységekhez további sikereket kívánok!

Budapest, 2020. XII. 28.

Dr. PARÁDI József
a társaság elnöke